

CARTA DOMINICAL

15 D'OCTUBRE DE 2023

RESSÓ DE LA PARAULA

Experiències del límit (3)

En efecte, les persones que, fins i tot patint grans pèrdues i mancances sense culpa pròpia, mantenen la pau interior, continuen vivint i són capaces d'estimar, tenen dintre seu un misteri que tots hauríem de descobrir.

El misteri que ens manté en la pau i en l'amor, encara que embolcallats en el sofriment, no es pot presentar com una recepta psicològica o mèdica. Però sí que podem apropar-nos-hi.

- No esperem la pau solament del fet que els problemes hagin trobat solució, sinó de saber viure amb sentit el sofriment que els problemes i els límits de la vida ens provoquen. Viure el sentit del sofriment evita caure en els dos abismes: el de la rebel·lió indignada contra tot i el de la resignació passiva. Ben entès que el sentit de les coses ha de ser viscut per cadascun, però no el crea un mateix, sinó que s'ha de descobrir i assumir.

- Aquest sentit del sofriment va ser expressat per Unamuno amb aquestes paraules: "Jesucrist no va venir a treure el sofriment del món, sinó a omplir-lo amb la seva presència". I Jesucrist va advertir que el sofriment, sobretot el sofriment causat per fenòmens naturals (com ara un terratrèmol), no estava simplement vinculat al pecat personal ("no és simplement un càstig": Lc 13,2-3). En canvi la seva paraula, el que entenem per "la Bona Notícia salvadora", es va dirigir prioritàriament als que pateixen per qualsevol motiu. Així ho va expressar en la sinagoga de Natzaret, identificant-se amb el Messies profetitzat en Isaïes (Lc 4,14-21; Is 61,1-2). I així entenem la profunditat de la

segona benaurança: "Benaurats els qui ploren, perquè ells seran consolats" (Mt 5,4)

- Però la Bona Notícia sobre el sofriment humà no va ser només bones paraules. No es va limitar a dir: això és el que heu de pensar i fer. Jesús anunciava el que Ell va viure. Ell mateix "es va compenetrar" amb el sofriment humà, el va viure des de dins i això mateix és la Bona Notícia: gràcies a aquest fet, podem viure amb sentit els límits i contradiccions de la vida.

- No sols es tractarà d'imitar Jesús des de fora, com s'imita un mestre o un líder, sinó de viure "en Ell". En Ell serem actius, tractant de posar mitjans per a vèncer obstacles, en la vida pròpia i en l'aliena, generosament, sense posar condicions d'èxit al nostre treball. En Ell la vivència del límit, el sofriment, originarà en nosaltres una experiència molt especial de comunió fraterna amb els germans que pateixen i amb la resta de germans que participen del mateix esperit.

- En Ell i amb Ell arribarem a dir un dia al Pare "a les teves mans encomano el meu esperit" (Lc 23,46), convertint el nostre sofriment en ofrena sacrificial. Serà l'extraordinària ocasió de purificar el nostre amor, és a dir, d'avançar en el camí de la gratuïtat. I arribarem així a viure el goig de ser estimats i estimar.

L'experiència del límit descriu una història que abasta tots els segles. Però tindrà un final, quan ens sigui donada la Jerusalem celeste, on no hi haurà ni dol, ni plor ni dolor (Ap 21,4). Aquesta visió avui ens permet superar tot límit i sosté la nostra esperança.